

KISS JUDIT ÁGNES

Költő halálára

*Meddig él, ki halott? Míg csak a tárgyait
őrzi? míg a fotón lesz, aki rámutat:
ő az üknagyapám? míg neve megmarad?
S meddig él, aki verset ír?*

*Mert a balsamozás őrzi a fáraók
testét, hogy rohadás el ne eméssze. Hát
mennyivel igazabb balsam a szó, a nyelv?
Verseket gyolcsaiban szívünk.*

SZENTMÁRTONI JÁNOS

Előhang

*Ez még csak előhang.
Erőtlen szavakat rágok.
Torkomra forrt siratóval
öklendeztet halálot.*

*Be kéne bútorozni
újra mindent, ami volt.
Hiányod sarkaiból
világol a telihold.*

*Annyira friss még ez a nincs.
Üres a vers. Üres vagyok.
Romokban hevernek
köröttem szótagok.*

*Ha behunyom szemem,
jobban látlak:
eső szálaiból
megformázlak.*

*Lovasi hegytetőn
hordókat képezünk.
Poharunk peremén
rezeg szét egünk.*

*Badacsonyi stégen...
tovaring veled a csónak.
Lapátod loccsanását
visszhangozza holnap.*

*Szétnyílik a nádas hosszan,
vízimadár rebben...
kisiklasz e mondatokban,
megülsz távolodó szemben.*

*Vár egy szerkesztőség,
ahol rendet kell majd raknod.
Égi számítógép
klaviatúrája csattog.*

*Egyszer köréd ülünk újra.
Halálosan bátran.
Elérhetetlen földed
ízével a szánkban.*